

Nỗi niềm

Thơ : Trung Hiền 1989

Nhạc : Kim Loan 2010

Thanh thản, diễn tả

Intro....

Xuân về gọi chút niềm

thương, cháu con ở chốn phương trường xa xôi. Nơi

đây Xuân đã về rồi, chung quanh nhộn nhịp kẻ vui người

buồn. Hoa Xuân tươi, gió biêng vờn, pháo xuân nổ lớn mà hồn bi

thương. Bánh dẻo dai thấy kém ngon, kẹo dòn ngon

ngọt, nhai còn đắng cay. Mâm ăn rồi vẫn còn nhiều

thịt, cơm sôi hòi chẳng hết chẳng vơi. Rượu rót

ra nhắm nhấp lại hời, chè thơm phúc ít vời tới ấm. Niềm

vui như đã lạng cằm, tuổi già, bố chỉ âm thầm như êm. Nhưng

37

khi lễ Tết chẳng quên, nỗi niềm cảm hóa lại thêm dạt dào. Xuân

41

về, lòng bố nao nao, cháu con xa vắng, biết bao bận lòng. Tình

45

đời như có như không, vội thôi nghĩ ngợi, dâng lòng lên trên.

*(Giáng Sinh 1989,
hướng về Xuân Canh Ngọ 1990)*